

Палкий привіт делегатам XVIII комсомольської конференції!

Пролетарі всіх країн, єднайтеся! Рік видання 8-й

ПЕДАГОГІЧНІ КАДРИ

№ 30 (236)

П'ЯТНИЦЯ

15

ЛИСТОПАДА

1963 року

Ціна 1 коп.

ОРГАН ПАРТБЮРО, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ
ТА РЕКТОРАТУ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ імені О. М. ГОРЬКОГО

БУТИ АКТИВНИМИ ПОМІЧНИКАМИ ПАРТІЇ

Ось і минув рік у роботі нашої комсомольської організації. Він пройшов під знаком неухильного виконання рішень XXII з'їзду КПРС, настанов Програми нашої партії, вказівок червеного Пленуму ЦК КПРС та липневого Пленуму ЦК КП України. Неодмінне значення в ідейному житті нашої молоді, всього радянського народу має виступ М. С. Хрущова та доповідь Л. Ф. Ільчова на зустрічі керівників партії та уряду з працівниками літератури і мистецтва.

Для глибокого вивчення і перетворення в життя історичних рішень партії з ідеологічних питань наша комсомольська організація використовувала різноманітні форми і методи. Тут і лекції, і бесіди, і політзаняття, і індивідуальна робота. Важливе значення мали зустрічі з представниками бригад комуністичної праці, з працівниками колгоспного села, діячами науки і мистецтва, екскурсії на підприємства, диспути, тематичні вечори.

Наш інститут готує вчителів, висококваліфікованих знавців своєї справи. Тому навчальна робота завжди стояла в центрі уваги комітету комсомолу, факультетських бюро. Разом з парторганізацією інституту ми активно сприяли підвищенню успішності студентів, глибокому засвоєнню знань. Особлива увага при цьому зверталася на опанування марксистсько-ленінською теорією. З цією метою, наприклад, було проведено спільне засідання комітету ЛКСМУ і кафедри історії КПРС, куди було запрошено актив інституту. Це дало позитивні наслідки, особливо на 2 курсі російського відділу, у 13 та 24 групах фізиків.

Велике значення мав рух груп за звання активних будівників комунізму, у який включилися майже всі групи інституту. У цій справі нами вже набуто деякого досвіду і є всі можливості в цьому навчальному році боротися за це високе звання курсам, факультетам, усюмо інституту.

На педагогічній практиці, в наукових гуртках студенти активно оволодівають основами знань, прагнуть закінчувати інститут з найвищими показниками. Про це свідчить і той факт, що в цьому році 21 комсомолець одержав диплом з відзнакою.

Велику роботу провели наші студенти і в справі набору на перший курс. У тому, що цього року 80 процентів студентів першого курсу — виробничники велика заслуга наших комсомольців.

Наша молодь виховується у самовідданій праці на благо Вітчизни. Її робота не тільки у виконанні громадських доручень в самому інституті, але й у спорудженні будинків на ціліні, у збиранні врожаю кукурудзи, у спорудженні спортивно-оздоровчого табору, на будівництві Київської ГЕС. Багато комсомольців працювали влітку у позаміських піонерських таборах, на туристських базах. Вони вели там також значну ідейно-виховну роботу.

У гуртках і колективах художньої самодіяльності беруть участь сотні студентів. Огляд їх досягнень у цьому році показав, що у нас значно зросла виконавська майстерність, а гуртки поповнилися талановитою молоддю як Л. Якобі, К. Малько, Н. Сухопара, М. Аврамчук, В. Лісовий, О. Кучер, С. Пятигорський, І. Савінов, М. Величко, В. Лебединець і багато інших.

Наші комсомольці провели значну шефську роботу серед учнів Радянського району Києва, у дитячому будинку Боярки, у військових частинах, у радгоспі «Дударківський» тощо. Треба відзначити роботу піонервожатих Савинок, Мінкевич, Липець, вихователів у дитячому садку на громадських засадах, де комсоргами тт. В. Петрієнко, Л. Нуждак, організаторів шефських концертів О. Томільченко, З. Білоус, Л. Василенко, С. Максименко, молодіжних лекторів як М. Михайлюк, А. Шевченко, С. Лебедева, С. Василенко і ін.

Успішно працюють наші дружинники, яких в інституті нараховується 450 осіб, багато студентів відвідують гуртки ДТСААФ, спортивні секції.

Поряд із безсумнівними успіхами комсомольської організації інституту вона має у своїй роботі ще значні недоліки. Є в нас ще чимала кількість студентів, які мають незадовільні оцінки, погано відвідують лекції і семінари, запізняються. Про нашу недостатню роботу з кожним студентом зокрема свід

чать факти аморальних вчинків членів нашого колективу таких як В. Царнцон, С. Ткаченко, В. Діденко, О. Безпалько. Окремі студенти показали себе з поганого боку на педагогічній практиці (О. Боровко), деякі групи погано працювали на збиранні овочів (14 група математиків — комсорг В. Губанова); значного покращання вимагає робота народної дружини, окремі наукові гуртки та колективи художньої самодіяльності.

Ми впевнені в тому, що новий склад комітету комсомолу посилить роботу, щоб усунути недоліки минулого року, прикладе всі зусилля для того, щоб наша комсомольська організація успішно справилася із завданнями, поставленими Комуністичною партією перед радянським народом.

Г. МАКСИМЕНКО,
секретар комітету ЛКСМУ.

Павшим в Октябре

Теряют каштаны наряд
Который уж день подряд,
Но будут весной опять
Одеждою новой сверкать...
...Мальчишка семнадцати лет,

Дороже которых на свете нет,
Холодную землю
всем телом обнял
И голову больше
уже не поднял.

БОРОТИСЯ ЗА ЗВАННЯ ІНСТИТУТУ КОМУНІСТИЧНОЇ ПРАЦІ

Бути активним будівником комунізму — таке відповідальне завдання стоїть перед кожним комсомольцем інституту.

З цією метою в минулому році в групах розгорнулося змагання за звання активних будівників комунізму. У нього включилося 36 груп. Відрадно відзначити, що найкращими серед них виявилися групи, де комсоргами працювали М. Бурляй, О. Томільченко, З. Білоус, Т. Кривницька, А. Нуждак, Я. Гейхман. У цих групах немає жодної «трійки», всі комсомольці мають громадські доручення, цікаво проводять своє дозвілля. Особливо слід відзначити роботу груп 3 курсу дошкільного відділу, які організували вперше в Києві роботу дитячого садка на громадських засадах. Там не тільки завідую-

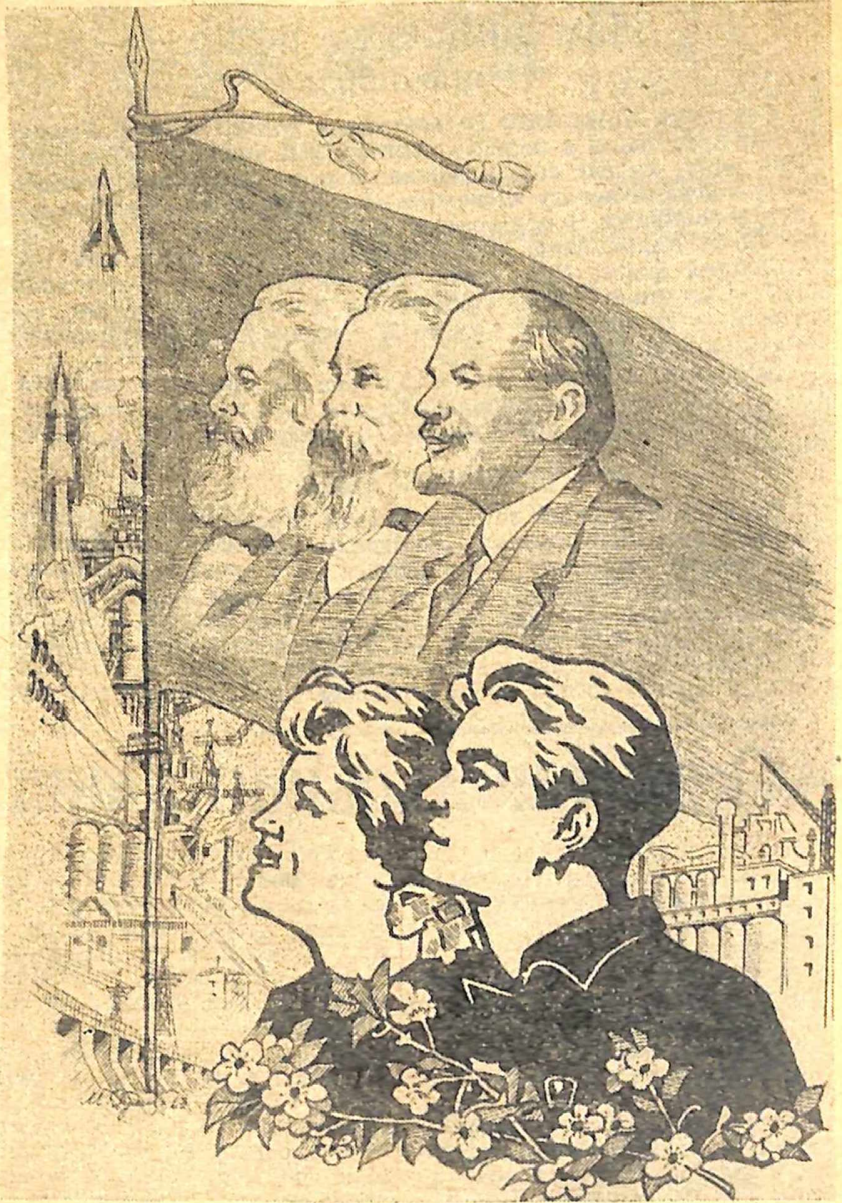
ча, але й методисти та вихователі — наші студенти, які організували систематичне чергування в дитсадку, роблять велику, потрібну справу. Досвід наших студентів підхоплено і поширюється в інших вузах міста.

Проте тільки на змаганні груп за звання активних будівників комунізму не можна зупинитися. Недаремно тому на звітно-виборних зборах комсомольської організації педагогічного факультету комсорг 1 групи 4 курсу дефектологічного відділу Г. Олішевська закликала студентів боротися за це високе звання в межах курсу. Її підтримали комсомольці другої групи цього курсу, які вважають, що це цілком посилене завдання для студентів. Треба тільки вітати ініціативу наших комсомольців і активно сприяти втіленню її у життя.

Заслугує повного схвалення ініціатива активістів-комсомольців мовно-літературного факультету, які на своїх звітно-виборних зборах внесли пропозицію боротися за звання факультету комуністичної праці. Є всі підстави сподіватися, що ця пропозиція буде повністю схвалена комсомольцями і знайде вияв у ще більшій активізації всієї роботи.

Таким чином тепер справа стоїть так, що рух за звання активних будівників комунізму набуває ще ширшого розмаху в нашому інституті, щоб у недалекому майбутньому перерости в рух за інститут комуністичної праці. Для цього в нас є всі можливості. Ми можемо боротися і завоювати це почесне звання.

М. ПАНЧЕНКО,
заст. секретаря
комітету комсомолу.

Мал. М. Гуменюка.

Горячею струйкою алая кровь
Из рань смертельной текла.
В глазах незастывших — любовь
К жизни ушедшей жила...
Встает над землею

свободы заря,
Омытая кровью бойцов Октября.
Шли они к бою с песнею
гордой,

Чтобы жилось нам
счастливо сегодня.
Мой современник, мой друг!
На стройке, заводе, за партой —
в борьбе

Теснее сплотим трудовой
наш круг.
Ведь тот, кто погиб в Октябре,
Думал о мне, о тебе!

Г. ГЕОРГИЄВ,
студент педагогічного
факультету.

Бути як Ленін

Нещодавно студенти мовно-літературного факультету запросили до себе Сергія Миколайовича Білоусова, ст. наукового співробітника інституту історії АН УРСР, кандидата історичних наук. Він розповів молоді про свої незабутні зустрічі з В. І. Леніним. Вперше це було в 1919 році на першотравневій демонстрації в Москві, потім на III з'їзді комсомолу, а також на IX з'їзді Рад. З великою увагою слухали студенти спогади старого більшовика. Він закликав молодь жити і працювати по-ленінському, бути такими, яким був Ленін.

С. М. Білоусов.

Так поступають комсомольці!

Тов. Кордуну Г. Г.

Шановний товаришу декан! Висловлюю Вам глибоку вдячність за виховання таких студентів - комсомольців як В. Супруненко, В. Бучма, В. Тартачник, Г. Осадчий, Н. Грицан, В. Лига, Н. Недорой, Б. Пантала. Я вже давно пенсіонерка і, звичайно, у моїх 72 роки без сторонньої допомоги не обійтися. Ваші студенти, перебуваючи на сільськогосподарських роботах в Ульяновському районі, допомогли мені заготовити дрова на зиму. Велике їм за це материнське спасіння!

Н. РАДОВИНСЬКА.

Допомогли дідусеві

Чули хлопці, що кожного дня їх 83-річний господар, де вони жили на квартирі, бідався на непогоду та хату, яка стала протікати. І дівря, казав, і прямо ні на що не схожа — фарба облзла. Тут і з'явилася думка допомогти дідусеві. Вже й не пам'ятаємо, хто її подав. Одно ясно, що ми чекали слухного часу, тобто вільного дня. Ось він і наступив у неділю. Студенти Костицин, Дзюбенко, Гройсман, Бордун вже зранку приступили до роботи: замінили покрівлю, пофарбували. Ди-

вився на нас дідусь і радів. А за вечерею розповів нам про організацію колгоспу в їхньому селі, про боротьбу з куркулями. Ми були зачаровані його розповіддю, дивувалися, що дідусь так багато пам'ятає деталей, фактів, хоч уже досить похилого віку. Виявляється, що саме він був одним із перших організаторів колгоспу, в якому був першим головою правління.

М. ЛУК'ЯНЕНКО,
студент 24 групи
математиків.

Крокуй вперед, комсомольське плем'я!

★ ★
Нам виносять подяку
цілинники

Студенти Київського педагогічного інституту імені Горького, які працювали в нашому радгоспі з 8 липня по 16 вересня 1963 року, своєю самовідданою працею, зразковою поведінкою завоювали повагу місцевого населення. Вони були для нас і будівельниками, і педагогами. Вони збудували 13 одноквартирних будинків, баню, відремонтували кілька приміщень для радгоспних ферм. Крім того, вони організували піонерський загін «Супутник», куди увійшло 35 дітей, читали лекції, виступали з концертами. Студенти завжди були життєрадісні, винахідливі, невтомні.

Дирекція, партійна, комсомольська та профспілкова організації радгоспу імені Ворошилова виносять подяку загонові студентів, запрошують приїжджати і в наступному році в Цілинний край.

КИРОВОГРАДЦІ

Обком КП України та облвиконком Кіровоградської області від імені всіх колгоспників і робітників радгоспів висловлюють щире подяку студентам і викладачам Київського педагогічного інституту імені Горького за допомогу, яку вони подали на збірний врожай кукурудзи в 1963 році. Ваш славний колектив по праву може пишатися тим, що в декількох десятках мільйонів пудів Кіровоградського хліба, засіяного в засіки Батьківщини, є вагома частка праці студентів і викладачів інституту.

Це студенти 2 групи 3 курсу дошкільного відділу. Вони найкраще працювали на збиранні кукурудзи.

НОРМУ — В ДВІЧІ

Наш курс працював на збиранні врожаю в колгоспі «Радянська Росія» села Межиріччя на Кіровоградщині. Працювали ми на очистці кукурудзи. У перші дні — разом, бо качали разом. Поступово між бригадами розгоралося змагання, ми небагато. Потім розбилися на невеликі бригади. Це було красиво, в чому ми переконалися одразу ж, бо стали виконувати норму. Поступово між бригадами

ми розгоралося змагання, ми небагато. Потім розбилися на невеликі бригади. Це було красиво, в чому ми переконалися одразу ж, бо стали виконувати норму. Поступово між бригадами

НА КОМСОМОЛЬСЬКІЙ ПЛАНЕТІ

Коли студенти наших обох загонів прибули в Цілинний край, ми вже з першого дня включилися в роботу: готували будівельні матеріали, копали рови для фундаментів будинків. Ми прийняли рішення працювати щодня по 12 годин при одному вихідному на два тижні. Звичайно, спеціалістів по будівництву у нас не було. І дуже не легко доводилося студентам закладати першій вузол. Бувало, введемо стіну майже доверху, а тут приїжджає командир другого загону В. Зубченко, обдивиться і на каже суворою тоном: «Знову липа! Негайно розвалюй!». І дуже приємно було, коли через два-три дні він вже хвалив нашу роботу.

го садка. Велику роботу провели загонами і в створеному в школі піонерському загоні «Супутник»: показували діяльні гуртках художньої самодіяльності, проводили піонерські вогнища тощо.

Якщо перераховувати все зроблене нами, то тут не можна не згадати і про участь наших студентів у фізкультурній роботі серед молоді радгоспу, і в рейдах «комсомольських прожекторів», і в допомозі автоінспекції, і в налагодженні зв'язків з місцевими комсомольцями. Випускали ми і стінні газети, критикуючи нерідко керівництво радгоспу.

Перебування на цілині було для нас школою мужності, ви-

ранні врожаю в колгоспі «Радянська Росія» села Межиріччя на Кіровоградщині. Працювали ми на очистці кукурудзи. У перші дні — разом, бо качали разом. Поступово між бригадами

роїні врожаю в колгоспі «Радянська Росія» села Межиріччя на Кіровоградщині. Працювали ми на очистці кукурудзи. У перші дні — разом, бо качали разом. Поступово між бригадами

ВИСОК

Прив'язаний камінь, шпатулу кусок — Будівельний нехитрий прилад. Стояв насторожі студентський висок. Щоб стіни не лізли криво. Він бачити міг на півметра вглиб, Та ніколи його не хвалили. Лиш він придивлявся і дрижали вугли, Коли їх, кривих, вагали. Та в наш будинки ми дуже вірили, Як вірить в майбутнє кожен з нас. Серця і душі нам перемирляла На глибину! На прямоту! — Цілина.

ВІДВЕРТІСТЬ

Ми пізнавали битими руками (Бо битим пальцям легше осягнуть) Грановану суворість каменю, Важку, земну відвертість саману. Десь Назар — бай *... Ми згадуєм про тебе: Заспів роботи, хто тобі не рад?! Ми вдосвіта будили сонце тепле, Як члена однієї із бригад. А наші танці: місячні, урочисті... Там цілувать спускались зорі білі Дівочі руки, репані у розчині, Хлоп'ячі руки на вітрах згрубілі. І знов нам шлях між рейками затиснений — Ми вернемось під кустацьке небо, Бо наша юність у степах прописана — Проста адреса наша: там, де треба!

* Назар — бай — віддалена степова ферма, де ми будували перші два будинки.

М. КЛИМЧУК

КОМСОМОЛЬСЬКИЙ ПРОЖЕКТОР

І чого вони жмуряться!?

З сьогоднішнього номера в нашій газеті постійним «автором» буде «Комсомольський прожектор». Його промені проникатимуть у всі ділянки життя молоді інституту, освітлюватимуть навчання, виховання, побут груп, курсів, факультетів, окремих комсомольців. Є всі можливості сподіватися, що там, де він побуває, ставатиме світліше, краще, адже від нього найбільше дістанеться ледарям, прогульникам, балагунам, тим, хто порушує священні настанови морального кодексу будівника комунізму.

Отже, слово має «Комсомольський прожектор».

— Увага! Увага! Мій промінь сьогодні проник на сторінки екзаменаційних звітів, матрикулів. Виявляється, що там не в кожного комсомольця все в порядку. Ось знайоме прізвище: Чорба-Недоля. Дуже часто ми чуємо про нього як про чудового виконавця гумористичних сцен, який виступає на шефських концертах, а тут раптом... Ну, як же це так? Виявляється, так і не склав за-

лік із сучасної української мови? Це ж рівнозначно двійці! А що ж робиться у фізиків та математиків? Кидаю туди пучок світла. Аж зажмурюються від нього В. Бовва, Н. Голубівська, Н. Спесивцева, М. Шевцова... А це ж чого серед боржників опинилася Т. Депутат?! Так гарно працювала на ланах Кіровоградщини, а тут ця двійка. Аж не віриться, що у такої старанної комсомолки можливо так неподобство! Ще й Ц. Джикія тут! А як же гарно вона виступала на огляді самодіяльності факультету.

На педагогічному факультеті мій промінь опалив студенток О. Милашич та С. Ніколенко, а перед Миколою Щербаким аж затремтів від вагання: може й не варто ображати хлопця? Так і згадалася його зразкова праця на цілині, де він справді був незамінним організатором піонерів школи. Ти ж хороша людина, а я, як відомо, поважаю саме таких. Негайно берись за роботу!

До нових зустрічей, товариші комсомольці!

Депутат міськради М. Підтиченко вручає медалі «За освоєння цілини» студентам Г. Вихівській і А. Ілляшенку. Фото В. Тимошенка.

Тридцять п'ять родин поселилося у збудовані нами будинки. Ви не можете собі уявити, яка це була радість для нас! Вдячні жителі назвали цю вулицю, збудовану нами, «Київською» і це, мабуть, найвища оцінка нашої праці. Крім того, ми збудували баню, стадіон, відремонтували кілька виробничих приміщень для ферм радгоспу.

Не забували ми і про те, що наше майбутнє — педагогічна діяльність. Тому і читали лекції, проводили бесіди на різноманітну тематику, виступали з концертами, організували вечори відпочинку. Піонерам школи ми подарували бібліотеку на 900 книг, а також два комплекти іграшок для дитячо-

тримки, перевірки наших духовних і моральних та фізичних якостей. Недаремно ми, незважаючи на нелегку працю, несприятливі кліматичні умови, невлаштованість з боку побуту, знайшли сили постійно дотримуватись лозунгу Макаренка «не пицати!». Нехай ми зробили не так багато, але кожен з нас відчув, що поїздка була не марною, що він вніс хоч невеликий вклад у будівництво нашого світлого майбутнього. І було дуже приємно, коли нас запрошували знову приїжджати на цілину. Там прекрасний край, чудові люди.

А. ГРИШКО,
замполіт районного штабу
цілинного загону.

Здоров'я вам, успіхів

Чотири роки тому відбулося наше перше знайомство з Миколою Калениковичем Бойчуком. І завжди, коли між студентами заходить розмова про нього, то чуєш одностайне: «як батько». А хтось ще й додасть: «як добрий батько». Інакше й не скажеш про цю чуйну, добру людину, кваліфікованого викладача, глибокого знавця української мови. Зустрічі з ним, бесіди, його поради відкладаються в душі назавжди.

З нагоди шістдесятиріччя бажаємо Вам, Миколо Калениковичу, міцного здоров'я, довгих років життя, великих успіхів у роботі.

СТУДЕНТИ 5 КУРСУ УКРАїнСЬКОГО ВІДДІЛУ.

СЛІДАМИ НАШИХ ВИСТУПІВ

Створимо книгу-літопис

Під таким заголовком у нашій газеті (№ 23/229) була надрукована стаття В. Бондаря, який ставив питання про потребу організувати в інституті книгу-літопис «Комсомол інституту в ударному комсомольському двадцятиріччі». Ми звернулися до секретаря комітету комсомолу з приводу піднятого в ній питання. Ось що відповів нам тов. Максименко.

Книга-літопис, сказав він, безперечно, потрібна. Створення її диктується потребою збереження і примноження славних традицій комсомолу нашого інституту. Поряд з «Книгою пошани», яка вже створена кілька років тому, книга-літопис комсомольських справ сприятиме вихованню нашої молоді. У нас за останніх 15 років виховано багато чудових працівників народної освіти, з яких можна і треба брати приклад молодшому поколінню студентів. А тому ініціатива редколегії багатотиражної, пише тов. Максименко, заслуговує повного схвалення як своєчасна і цілком правильна. Найближчим часом комітет комсомолу обговорить заходи по створенню з числа молодих викладачів і студентів відповідної групи людей, які б конкретно зайнялися питанням створення книги-літопису.

Редактор П. ХРОПКО.